

XVI.

Betænkning

over

Lovudkastet om Udøvelsen af Færgerettigheden i Kjøbenhavn.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Undertegnede, angaaende forestaaende Sag nedfatte Udvalg er med Regjeringen fuldkommen enig i, at Persontransporten i Kjøbenhavns Havne og paa dens Kbhed nu, da den tidligere derpaa tilstaaede Eneret er bortfalden, bør frigives, og maa derfor ansee det for ønskeligt, at dette fastsættes og sikres ved Lov. Det kan ikke andet end være paafaldende, at i Kjøbenhavn, som ligger umiddelbart ved et roligt, af smukke Kyster omgivet Hav, som gennemstrømmes af en rummelig og interessant Havn og gennemskjæres af farbare Canaler, Baadsarten — baade til Nytte og til Fornøielse — har saa ringe Betydning, ringere, end maaskee i nogen anden Stadt af lignende Betydning. Vel lægge vore klimatiske Forhold Hindringer iveien for en ret livlig Benyttelse af denne Færdselsvei, og vel har den Omstændighed, at Staden i sit Midtpunkt ved Gammelholm er affaaeren fra sin Havn, væsentligen bidraget til at gjøre dens Beboere fremmede for denne Sag; men der kan dog ingen Tvivl være om, at det tidligere Monopol ogsaa har medvirket dertil. Man tør derfor haabe, at den frie Concurrence her, som overalt, vil vise sin vækkende og fremmskyndende Kraft, og at den, ved Siden af Skibsfarens Tiltagen og Stadens Udvidelse paa begge Sider af Havnen, og navnlig i Forbindelse med en forventet Tilbagegivelse af Gammelholm til

Bybyggelse og til den private Bindstibeligbed, vil have denne ikke uvigtige Oreen af den indre Samfærdsel. Udvalget troer derfor, at Udgangen til at benytte den dertil aabnede Ret, hvorved Mange — navnlig ældre Somænd — ville kunne finde et ønskeligt Erhverv, ikke bør knyttes til andre Betingelser, end der med Hensyn til den almindelige Sikkerhed maae ansees for uomgængeligen nødvendige, og at der navnlig ikke er Anledning til at underkaste en Næringsvei, der vil have mange Vanskeligheder at overvinde, nogen særlig Beskæftning. Naar Udvalget i den nedenstaaende § 1 har søgt nærmere at beregne disse Betingelser, er det nærmest steet for at forebygge, at man ikke i Livens Løb skal forøge dem med vilkaarlige Fordringer, som kunde gjøre den tilstgitede Frihed illusorisk.

Det er allerede bemærket, at det Offentlige kun, naar det kan anvise dem, der opfyldte de almindelige Betingelser for at besatte sig med Færgefarten, passende Liggepladser, kan sikke sig imod, at den saakaldte frie Concurrence bliver et factiff Monopol i Hænderne paa et Par enkelte Bolværkseiere eller hvem de ville overdrage Benyttelsen af deres Stabesteder. At dette ikke steer, er vigtigt for dem, som ville slaae ind paa denne Næringsvei; thi kun derved vil der aabnes dem Mulighed til, ifødetfor at tjene for den Dagløn, der fastsættes af en eller et